

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. , 0761 621 994,

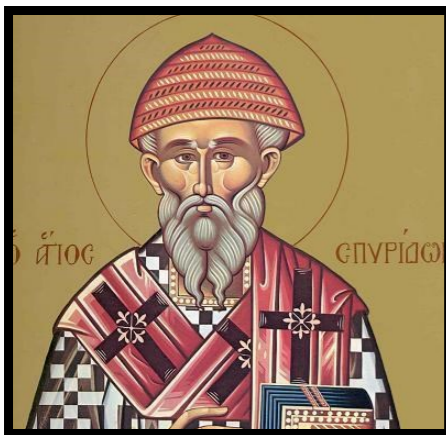
redactor_sef@yahoo.com

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Viața Sfântului Ierarh Spiridon - izvor de minuni

Apărătorului credinței dreptmăritorilor, Cuviosului Părintelui nostru Spiridon, să-i aducem din inimă mărturisiri multumitoare, toți care prin ale lui înțelepte învățături ne-am luminat cu credința, și să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare făcătorule de minuni!

Cuviosul Părintele nostru Spiridon, făcătorul de minuni,

a trăit pe vremea împăratului Constantin cel Mare și a lui Constantie, fiul lui. Era simplu la purtări și smerit cu inima. La început a fost păstor de oi. Apoi s-a însurat, iar după moartea soției a ajuns episcop al Trimitundeii din Asia Mică.

Dumnezeu i-a dat harul tămăduirilor în așa măsură că a fost numit făcător de minuni. În vreme de secetă a adus pe pământ ploaie; și iarăși, prin rugăciunea lui, a oprit ploaia cea peste măsură. A pus capăt foametei puse la cale de vânzătorii de grâu, dărâmandu-le hambarele în care țineau grâul. A prefăcut șarpele în aur și, după ce a scăpat pe sărac de nevoie, a prefăcut iarăși aurul în șarpe. A oprit curgerile râurilor. A dat la iveală gândurile păcătoase ale unei desfrânate, care îndrăznise să se apropie de el și a făcut-o să-și mărturisească păcatul. A astupat, prin puterea Sfântului Duh, gura celor ce se semețeau cu știința lor, la Sinodul de la Niceea. O femeie i-a cerut o sumă de bani ce o încredințase spre păstrare fiicei lui; sfântul a întrebat pe fiica lui, moartă mai de mult, unde a pus banii; și aflând de la ea unde erau ascunși, i-a dat stăpânei lor. A vindecat pe împăratul Constantie de boala de care suferea. A dat din nou viață copilului unei femei. A mustrat pe cel ce voia să-i ia din pricina lăcomiei o capră fără să o plătească și a făcut să fugă capra în ocol de la cel ce o trăgea cu sila; iar după ce a numărat și prețul ei, capra a stat cu cele cumpărate. A vindecat muțenia unui diacon, căruia îi poruncise să spună o mică rugăciune pe vremea unei arșițe, iar el, pentru mărire deșartă, lungise rugăciunea și din pricina asta amuțise.

Multora le-a prezis cele viitoare prin darul său cel dumnezeiesc al cunoașterii de mai dinainte a lucrurilor. În timpul verii, când soarele dogorea, capul sfântului era plin de rouă; prin aceasta Dumnezeu arăta cinstea ce i se va da. Că sfântul era milostiv și îndurător o arată întâmplarea cu cei ce au încercat să-i fure oile din turmă. Sfântul nu numai că a dezlegat pe hoții ce fuseseră înlănțuiți cu lanțuri nevăzute toată noaptea, dar le-a dat la plecare și un berbec, ca să nu le fie în zadar privegherea cea de toată noaptea. Ocărmuind dar bine turma încredințată lui, s-a mutat ca să trăiască și să petreacă cu îngerii.

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

(urmare din pagina a 2-a)

*„Dintre virtuți unele sunt ale trupului, altele ale sufletului. Ale trupului sunt, de pildă, postul, privegherea, culcarea pe jos, slujirea altora, lucrul mâinilor. Iar ale sufletului sunt, de pildă, iubirea, îndelunga răbdare, blândețea, înfrânarea, rugăciunea și cele următoare. Dacă, prin urmare, din vreo nevoie sau împrejurare trupească, de pildă, din pricină de boală sau altceva de felul acesta, ni s-ar întâmpla să nu putem împlini pomenitele virtuți ale trupului, avem iertare de la Domnul, care cunoaște și pricinile. Dar neîmplinind pe cele ale sufletului, nu vom avea nici o apărare. Căci acestea nu sunt supuse nevoii (nu țin de vreo incapacitate fizică). (Sf. Maxim Mărturisitorul, Filocalia II)

*Se spune despre mulți mucenici că în ajunul zilei în care așteptau să primească cununa muceniei, dacă știau aceasta de mai înainte, sau din descoperire, sau din vestirea vreunui din soții lor, în noaptea aceea nu gustau nimic, ci stăteau priveghind de seara până dimineața în rugăciune, preamărind pe Dumnezeu în psalmi, și laude, și cântări duhovnicești și așteptau clipa aceea, cu bucurie și veselie, asemenea celor ce se pregătesc de nuntă, așteptând să întâmpine sabia cu postul lor. Drept aceea și noi, cei chemați la mucenicia nevăzută, ca să primim cununile sfințeniei, să priveghem și niciodată să nu dăm, în vreun mădular sau în vreo parte a trupului nostru, vrăjmașilor vreun semn de lepădare (de Hristos). (Sf. Isaac Sirul, Filocalia X)

Ajută-l pe Moș Crăciun

Ca și în ceilalți ani, cu aceeași emoție și bucurie îl așteptăm cu toții pe Moș Crăciun, a cărui venire se înscrie și între activitățile tradiționale ale parohiei noastre.

Și de această dată apelăm la bunăvoința tuturor celor care apreciază ceea ce facem, pentru a ne acorda un sprijin material, fie prin sume de bani, fie prin bunuri sau rechizite, pentru a aduce lumină în ochii celor care privesc la Nașterea Domnului cu nădejdea că Dumnezeu

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzecișisaptea după Rusalii
Joi: Sfântul Ierarh Spiridon

Program liturgic în această săptămână

◆ Astăzi, duminică, 8 decembrie

• ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie

Preoți slujitori:

- Pr. Paroh Mihai Mărgineanu

- Pr. II Iustinian Ionuț Răduc

Ipodiaconi: David Cărăușu, Iustinian Negrei

Asistent liturgic: Cezar Foia

• ora 16.00, Paraclisul Maicii Domnului. În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

◆ Marți, 10 decembrie

• Ora 16.00 Slujba Acatistului Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

◆ Joi, 12 decembrie

• Ora 8.00, Utrenia și Sfânta Liturghie, întru cinstirea Sfântului Slăvitului Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni

◆ Vineri, 13 decembrie,

• Ora 16.00, Slujba Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă, 14 decembrie,

• Ora 16.00, Slujba Vecerniei

Rânduiala noastră ortodoxă cere cu necesitate celor care doresc să primească Sfânta Împărtășanie să participe, atât la Sfânta Liturghie, cât și la Laudele zilei, adică la toate celelalte slujbe ale Bisericii, care de fapt constituie trepte ale pregătirii duhovnicești pentru unirea noastră cu Hristos

Evangelia duminicii Vindecarea femeii gârbove (Luca 13, 10-17)

10. Și învăța Iisus în una din sinagogi sâmbăta.

11. Și iată, o femeie care de optsprezece ani avea un duh de neputință și era gârbovă și nu putea nicidecum să se ridice.

12. Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o și i-a zis: "Femeie, dezlegată ești tu de neputința ta!"

13. Și și-a pus mâinile pe ea, și ea îndată s-a îndreptat și-L slăvea pe Dumnezeu.

14. Dar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că Iisus a vindecat-o sâmbăta, drept răspuns a zis către mulțime: "Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; așadar, în ele veniți și vă vindecați, dar nu în ziua sâmbetei!"

15. Iar Domnul i-a răspuns, zicând: "Fățarnicilor! Fiecare din voi oare nu-și dezleagă sâmbăta boul sau asinul de la iesle și-l duce de-l adapă?"

16. Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care, iată, de optsprezece ani a legat-o Satana, oare nu se cuvinea să fie dezlegată de legatura aceasta în ziua sâmbetei?"

17. Și zicând El acestea, toți cei care-I stăteau împotriva se rușinau; și toată mulțimea se bucura de toate slăvitele fapte săvârșite de El.

Postul - pedagogie pentru trup

Lipsa alimentară pe care o resimțim în timpul postului are darul de a ne trezi conștiința dependenței față de Dumnezeu. Slăbiciunea și epuizarea pe care le resimțim uneori în post ne fac să conștientizăm efemeritatea noastră. În timpul postului înăptăm să convertim mândria, care ne îndepărtează de Dumnezeu în smerenia care ne descoperă ceea ce suntem cu adevărat. Postul ne face „săraci cu duhul”, arată micimea din noi și abia atunci sesizăm dimensiunile reale ale existenței. Prin post rezidim casa sufletului, dărâmată de păcat.

La vreme de post, sunt binevenite câteva texte filocalice:

* „Postul este vrednic de laudă, dar nu față de Dumnezeu. Căci este numai o unealtă, ducând spre cumpătare pe cei ce vor. Deci cei ce se nevoiesc nu se cade să se fâlească cu el, ci să aștepte numai cu credință în Dumnezeu sfârșitul după care o doresc. Căci meșterii nici unui meșteșug nu se laudă cu uneltele lor ca și când ar fi rezultatul meșteșugului lor, ci așteaptă fiecare să isprăvească lucrul de care s-a apucat, ca din el să arate destoinicia meșteșugului lor. (Diadoh al Foticeii, Filocalia I).

* „A doua faptă trupească este postul cu măsură sau a mânca o dată pe zi și a nu se sătura. Mâncarea să fie de un singur fel, din bucate modeste, care se găsesc fără bătaie de cap și pe care nu le pofteste sufletul decât dacă nu este altceva. Aceasta, pentru ca omul să biruiască lăcomia pântecelui, nesăturarea și pofta, și să rămână neîmprăștiat; totodată, ca să nu respingă vreun fel, lepădând în chip rău, cele ce au fost făcute de Dumnezeu bune foarte, nici să înghită toate deodată, fără înfrânare și cu voluptate, ci, mâncând în fiecare zi câte un singur fel de mâncare, să se folosească de toate spre slava lui Dumnezeu. Iar vinul, după vreme, căci la bătrânețe, la neputință și la frig e foarte folositor. Dar și atunci puțin. Iar la tinerețe, la căldură și la vreme de sănătate, e mai bună apa, dar și aceasta cât se poate de puțină. Căci (a suferi) setea e mai bună decât toate faptele trupești”. (Petru Damaschinul, Filocalia V)

* „Puterea rugăciunii este foamea de bunăvoie de mâncări. Iar puterea foamei stă în a nu asculta și a nu vedea nimic din cele lumești, dacă nu e trebuință neapărată. Cel ce nu poartă grijă de acestea nu a întărit zidirea postului; iar pe a rugăciunii a făcut-o să se surpe”. (Ilie Ecdicul, Filocalia IV)

* „Iar despre postul trupesc nu te întrista, căci el nu e nimic fără cel duhovnicesc. Pentru că „nu cele ce intră în om îl spurcă, ci cele ce ies din el” (Marcu 7, 15). Deci nu cere Dumnezeu de la cei bolnavi cu trupul înfrânarea, ci de la cei puternici și sănătoși cu trupul. Coboară, fii îngăduitor, deci, puțin cu trupul. Căci nu va fi un păcat. Nu cere Dumnezeu de la tine o postire care să nesocotească propriile limite, pentru că El știe neputința ce ți-a trimis-o”. (Sf. Varsanufie și Ioan, Filocalia XI).

* „De vrei să fii drept, dă fiecărei părți din tine, adică sufletului și trupului, cele de care este vrednică. Părți raționale a sufletului, dă-i citiri, vederi duhovnicești, rugăciune; iușimii, dă-i dragoste duhovnicească, ce se opune urii; părții poftitoare, dă-i cumpătare și înfrânare; trupului dă-i hrană și îmbrăcăminte, atât cât are trebuință”. (Sf. Maxim Mărturisitorul, Filocalia II).

* „Scriptura nu înlătură nimic din cele date nouă spre folosire, dar pedepsește lipsa de măsură și îndreaptă lipsa de judecată. De pildă, nu oprește pe om să mănânce, să facă copii, să aibă avere și să o chivernisească. Dar îl oprește de la lăcomia pântecelui, de la desfrânare și de la celelalte asemenea. Nu-l oprește nici să cugete la acestea (căci pentru aceasta s-au făcut), dar îl oprește să cugete pătimaș”. (Sf. Maxim Mărturisitorul, Filocalia II).

* „Cât despre post nu te întrista. Căci precum ți-am spus, nu cere Dumnezeu ceva peste putere. Doar ce este postul altceva decât o pedagogie a trupului, spre supunerea trupului sănătos și spre slăbirea pornirii lui spre patimi. Căci zice: „Când sunt slab, atunci sunt tare” (2 Corinteni 12,10). Iar boala e mai presus de certarea pedagogică și celui ce o suportă cu răbdare și mulțumește lui Dumnezeu i se socotește în loc de nevoiță (asceză), sau chiar mai mult și culege din răbdarea aceasta rodul mântuirii. Deci nu trebuie să slăbești trupul prin post când el e slab prin el însuși. Mulțumește lui Dumnezeu că ai fost izbăvit de osteneala înfrânării. De zece ori îți spun: nu te întrista. De mânănci, nu vei fi osândit. Căci aceasta nu ne vine din lucrarea demonilor, nici din moleșeala gândului, ci spre cercarea noastră și spre folosul sufletului”. (Sf. Varsanufie și Ioan, Filocalia XI)

* „Cel ce iubește în toată viața lui unirea acestei perechi (postul și privegherea) se face prietenul neprihănirii. Precum odihnirea stomacului e pricina tuturor relelor și trândăvia somnului aprinde pofta spre desfrânare, așa „calea cea strâmtă” și temelia a toată virtutea sunt postul, privegherea și trezvia întru slujirea lui Dumnezeu, întru răstignirea trupului toată ziua și toată noaptea, care e potrivnică dulceții somnului. Postul este apărătorul a toată virtutea și începutul nevoiței. El e cununa celor ce se înfrânează și frumusețea fecioriei și a sfințeniei; e strălucirea neprihănirii și începutul căii viețuirii creștine; e maica rugăciunii și izvorul neprihănirii și al cumințeniei; e învățătorul liniștirii și înainte-mergătorul tuturor faptelor bune”. (Sf. Isaac Sirul, Filocalia X)

* Sentimentul pe care îl răspândește cel ce postește e foarte plăcut și întâlnirea cu el veselește inima celor ce au darul deosebirii. Dar lacomul se umple de frică la întâlnirea cu el și caută să nu stea la masă împreună cu el. Viețuirea celui înfrânat este plăcută lui Dumnezeu, dar vecinătatea lui e greu de suportat de iubitorul de câștig. Cel tăcut e foarte lăudat de Hristos. Iar celor robiți de draci prin curse și împrăștieri nu le e plăcută apropierea lui. Cine nu iubește pe cel smerit cu cugetul? Doar cei mândri și bărfitori, care sunt străini de lucrarea lui”. (Sf. Isaac Sirul, Filocalia X)

* „Postul este o temperare a firii și o cumpătare a dulceții gâtlejului, curmarea aprinderii, alungarea gândurilor rele și eliberarea de visări, curăția rugăciunii, luminătorul sufletului, paza minții, înmuieră învârtoșării, ușa străpungerii inimii, suspinul smerit, zdrobirea veselă, încetarea multei vorbiri, începutul liniștirii, străjerul ascultării, ușurarea somnului, sănătatea trupului, pricinuitorul nepătimirii, iertarea păcatelor, ușa și desfătarea raiului”. (Sf. Ioan Scărarul, Filocalia)

* „Când începe cineva să postească, dorește să ajungă la vorbirea cu Dumnezeu în cugetarea lui. Pentru că trupul care postește nu rabdă să doarmă în așternutul lui toată noaptea. Când pecetea posturilor s-a întipărit în gura omului, gândirea lui e străbătută de străpungere și din inima lui izvorăște rugăciunea și pe fața lui e așternută tristețea; atunci gândurile murdare stau departe de el, în ochii lui nu se vede veselie și este dușmanul poftelor și al întâlnirilor deșarte. Niciodată n-a văzut cineva pe un postitor cu dreaptă-socoteală robit de pofta păcatului. Marele drum spre tot lucrul bun este postul cu dreaptă-socoteală (cu discernământ). Și cel ce nu are grijă de el clatină tot binele. Pentru că postul este porunca dată firii noastre de la început, ca să se păzească de desfătarea gustării; și cu aceasta și-a luat începutul făptura noastră. Pe de altă parte, din călcarea cea dintâi a postului (de către Adam în Rai), și-au luat început cei ce se nevoiesc din frica lui Dumnezeu, care încep să păzească legile Lui. (Sf. Isaac Sirul, Filocalia X) - continuare în pagina a 4-a

Florilegiu patristic propus de Lucian Apopei

Așteaptă să te vadă Dumnezeu !

La Templul din Ierusalim orice evreu era dator să meargă în pelerinaj măcar o dată în viață, iar cu cât ajungea mai des, cu atât era mai de apreciat. Dar manifestarea constantă de cult public o prilejuia ziua de odihnă, sabatul (sâmbăta), când vechii evrei se adunau împreună în sinagogă pentru a citi, a înțelege și a explica textele vechi testamentare. Sinagoga, al cărui nume provine de la grecescul *sinaghin* care înseamnă „adunare”, „reunire”, era locul de manifestare a cultului evreiesc, care avea în centru lectura și interpretarea „Torei” adică a Legii vechi cuprinsă în toate scrierile din Vechiul Testament. „Cercetați cartea Domnului și citiți” (Isaia 34, 16) era o poruncă ce obliga pe fiecare evreu să studieze în particular „în Lege, în Prooroci și în Psalmi” (Luca 24,44). Interpretarea și explicarea textelor se făcea însă în public, astfel încât propria experiență să fie de folos și celorlalți. Ce le lipsea era însă aplicarea, punerea în practică a învățaturii iar acest aspect constituia problema majoră a fariseilor, frunțașii spirituali ai evreilor pe care Hristos îi numește „morminte văruite pe dinafară” (Matei 23,27)

Mântuitorul Hristos venea adeseori în sinagogi (Matei 4,13; Marcu 6,2; Luca 4,31-37; Luca 6,6; Luca 13,10) și participa efectiv la manifestarea de cult, El însuși făcându-se interpret al textelor (Luca 4,16-24). Textul evanghelic de astăzi nu ne spune ce text a lecturat și explicat Domnul Hristos în sinagogă, dar ne oferă un exemplu notabil despre modul cum El pune în practică cele ce învăța.

În sinagogă, se afla o femeie gârbovă. Ținând cont de faptul că femeile nu stăteau în sinagogă la un loc cu bărbații, ci în spațiile mai izolate, dar și de neputința acelei femei gârbove, ne putem da seama cât era de discretă prezența ei, cât de greu putea fi remarcată, mai ales de cel ce lectura și explica textele scripturistice, ținând cont și de faptul că de optsprezece ani, probabil în același loc, asista smerită la manifestarea de cult.

Tocmai ei i se adresează Mântuitorul Hristos și, chemând-o la Sine, Își pune mâinile pe ea și îi spune: „femeie ești dezlegată de neputința ta !”, iar ea ridicându-se, îndreptându-se, chiar în acel moment, a slăvit pe Dumnezeu.

Replica mai-marelui sinagogii ne oferă o sugestivă imagine a invidiei umane: nu face nici o referință la minunea la care a fost martor, ci preferă a se face apărător formal al zilei de odihnă. Interesant e faptul că nici măcar nu se adresează Mântuitorului care, în zi de sâmbătă, a „lucrat” minunea, ci incriminează în mod generalizator și impersonal pe cea care a beneficiat de această minune.

Răspunzând la provocarea mai-marelui sinagogii, Mântuitorul arată explicit că suferința umilitoare a femeii se datora faptului că a fost „legată de Satana” de optsprezece ani, trimițând subtil către „păcatele tinerețelor și ale neștiinței” (Psalm 24,7). Surprinde în această exprimare decăderea omului de la „legământul” cu Dumnezeu la „legătura” păcatului,

de la angajarea fermă a demnității umane spre a conserva „starea cea dintâi” - nepătimirea -, la pierderea libertății, care este „legată” prin păcat.

Dar oare, în sinagogă, doar acea femeie avea nevoie de ajutorul lui Dumnezeu ? Nu ar fi găsit vreo altă persoană mai reprezentativă, astfel ca minunile Sale să aibă „impact publicitar”?

Deși Mântuitorul Hristos sugerează că suferința femeii se datora faptului că, prin păcatele sale, fusese legată de Satana totuși sunt meritorii și notabile câteva trăsături ale acelei femei, ce au relevanță ziditoare de suflete și pentru noi, cei de astăzi.

În primul rând, în ciuda unei suferințe umilitoare atât de vechi, nu și-a pierdut nici o clipă nădejdea că Dumnezeu se va milostivi spre ea: o găsim, după optsprezece ani de suferință, în aceeași sinagogă, cu aceeași perseverență, stând înaintea lui Dumnezeu și asumându-și povara neputinței în fața colectivității.

În al doilea rând, chemarea lui Hristos ne indică faptul că stătea undeva smerită într-un ungher al sinagogii. Nu dorea să fie nici miluită și nici compătimită, nu aștepta nimic de la oameni, pentru ea era de ajuns să fie aproape doar de cuvântul Scripturilor, să fie prezentă înaintea lui Dumnezeu.

În al treilea rând, trebuie observat că nu ceruse nimănui nimic, nici măcar Mântuitorului, despre care, cu certitudine știa câte minuni a săvârșit. Ea doar se prezenta la sinagogă în mod constant, *aștepta să o vadă și pe ea Dumnezeu*. O așteptare cu răbdare, o perseverență în a-și face datoria, nu puteau să treacă neobservate înaintea lui Dumnezeu.

În sfârșit, femeia gârbovă avea o credință admirabilă. Neputința fizică o obliga să nu-și poată ridica fața de la pământ, dar mintea și-o înălța mereu spre ceruri. Dovadă stă faptul că, izbăvită miraculos în doar o clipă, după optsprezece ani de așteptare, nici măcar nu mai mulțumește binefăcătorului care-și pusese mâinile pe ea, ci, cu glas mare a dat slavă lui Dumnezeu

Pr. Mihai Mărgineanu

Program duhovnicesc în această săptămână

PENTRU TAINA SFINTEI SPOVEDANII:

* Marți seara, după Acatist, care începe la ora 16.00

* Sâmbătă seara, după Vecernie, care începe la ora 16.00

* Duminică seara, după Slujba Paraclisului Maicii Domnului, care începe la ora 16.00.

PENTRU TAINA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII:

Duminica și în sărbătorile însemnate în calendar cu cruce roșie, în cadrul Sfintei Liturghii, care începe la ora 10.00; la momentul cerut de canoanele Bisericii, pentru folos sufletesc și bucuria deplină a comuniunii cu Dumnezeu prin Sfintele Taine. În mod excepțional, pentru copiii preșcolari și pentru creștinii aflați în situații speciale, Sfânta Împărtășanie se va putea administra în afara cadrului canonic al Sfintei Liturghii.

♦ Pentru persoane bolnave sau în vârstă, care nu se pot deplasa la Biserică, se pot face programări prin telefon.